

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/110/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7016201298
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7016201298.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovéj, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. decembra 2016, v trestnej veci proti R. Š., obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1,2 písm.b/ Tr.zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 11.10.2016 sp.zn. 5T 65/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného R. Š..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením zo dňa 11.10.2016 sp.zn. 5T 65/2016 podľa § 79 ods.3 Tr.por. zamietol žiadosť obžalovaného R. Š. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť obžalovaný R. Š., ktorú následne prostredníctvom obhajcu zdôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť ako nedôvodné a nezákonné. Je pravdou, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.10.2016 vo veci vydal odsudzujúci rozsudok, s ktorým sa však nestotožňuje a proti výroku o vine, ako aj treste zahlásil už do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie. Podľa názoru sťažovateľa výsledkami vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby sa bol dopustil žalovaného skutku a tým naplnil znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. Predovšetkým sťažovateľ poukázal na výpoveď samotnej poškodenej I. Š., ktorá na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď a vypovedala v jeho prospech. Z dôvodu tzv. dôkaznej núdze preto podľa jeho názoru okresný súd mal ho spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodiť, a tak prepustiť z väzby na slobodu. Súd prvého stupňa nedôvodne pre svoje rozhodnutie zobral dôkazy z prípravného konania a zmenu výpovede poškodenej I. Š. vyhodnotil ako účelovú v snahe pomôcť jeho osobe. Toto sa však nezakladá na pravde, a preto ďalšie trvanie väzby považuje za nezákonné a nedôvodné.

Na podklade sťažnosti obžalovaného R. Š. krajský súd podľa § 192 ods.1 Tr.por. ako nadriadený orgán pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade podanej sťažnosti a argumentov uvádzaných v nej, nadriadený krajský súd preskúmal správnosť výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj konania mu predchádzajúceho a zistil, že sťažnosť obžalovaného R. Š. nie je dôvodná. V prvom rade nadriadený krajský súd považuje za nutné poukázať na ustanovenie § 278 ods.2, 3 Tr.por., na podklade ktorých súd rozhoduje na základe skutočností, ktoré boli

prebraté na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, pritom súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe.

V tomto štádiu konania súdu neprináleží riešiť otázku viny alebo neviny, ale skúma len dôvodnosť, či existujú dôvody pre ďalšie trvanie väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods.1 písm.c/ Tr.por. Neobstojí argument obžalovaného R. Š., že poškodená I. Š. na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď a vypovedala v jeho prospech. Správny a zákonu zodpovedajúci bol postup súdu prvého stupňa, keď prečítal výpoveď poškodenej I. Š. z prípravného konania, na podklade ktorej bolo začaté vo veci, ale aj voči osobe teraz obžalovaného R. Š. trestné stíhanie.

Výpoveď poškodenej I. Š. z prípravného konania navyše korešponduje s výpoveďami svedkýň U. H., ako aj policajta R. M.. Na podklade týchto dôkazov aj nadriadený krajský súd dospel k záveru, že naďalej existujú materiálne podmienky pre obmedzenie osobnej slobody obžalovaného R. Š. z dôvodov tzv. preventívnej väzby. Otázkou viny a neviny odvolací súd sa bude zaoberať pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného R. Š. proti rozsudku, ktorý bol vydaný v merite veci toho istého dňa, t.j. dňa 11.10.2016.

Nadriadený krajský súd, keďže nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, sťažnosť obžalovaného R. Š. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.